

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 46

гр. Бургас, 28.01.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на двадесет и осми януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Десислава Д. Щерева
Христина З. Марева

като разгледа докладваното от Христина З. Марева Въззивно частно гражданско дело № 20222000500001 по описа за 2022 година

Производството е по частна жалба на основание чл. 274, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 220, пр. 2 ГПК

Образувано е по частната жалба на ЗАД „Д. АД срещу определение № 1149 от 17-ти септември 2021 г., постановено по гр. д. № 1465/2021 г. на Бургаски окръжен съд, с което е оставено без уважение искането на застрахователното дружество за конституирането на нейна страна като ответник на трети лица помагачи – О.Б. и Г.Ф..

Оспорва се изводът на съда за липса на общ правен интерес за посочените организации да бъдат привлечени като помагачи на застрахователното дружество в качеството му на ответник. В тази връзка се позовават на направеното в подадения от частния жалбоподател възражение за съпричиняване от страна на О.Б., която не изпълнила задълженията си по осигуряване на безопасността, с което допринесла за настъпване на вредоносния резултат. Поради това в неин интерес са въведените от застрахователя възражения относно размера на претендираното обезщетение.

Привличането на Г.Ф. като трето лице – помагач на ответното застрахователно дружество се обосновава в исковата молба с въведеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат и от собственика на МПС „Фолксваген“, за което не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“, в който случай за настъпилите вреди отговаря Г.Ф.

Подробно в частната жалба са развити доводи за наличие на интерес от привличането като помагачи в процеса на лица, които носят солидарна отговорност с ответника, като се подчертава, че уважаването на молбата по чл. 219 ГПК не е обусловена от евентуалната основателност на твърденията във връзка с регресните права. В тази връзка са оспорени съображенията за обусловеност на привличането от обстоятелствата, които подлежат на доказване в процеса. Настоява се за съобразяване изискванията на чл. 219 ГПК – относно възможността на привлечените лица да въздействат чрез участието си в процеса и върху своята правна сфера; както и чл. 223, ал. 2 ГПК – относно възможността на привличащия да обвърже привлечените лица от обвързващата сила на мотивите на съдебния акт, с който ще приключи процеса.

По изложените съображения се иска отмяна на обжалваното определение и постановяване на друго, с което на основание чл. 291 ГПК О.Б. и Г.Ф. да бъдат конституирани като трети лица - помагачи на частния жалбоподател в качеството му на ответник по предявените от Н. ИВ. СТ. искове по чл. 405, ал. 1 КЗ, за заплащане на обезщетение за имуществени вреди по договор за застраховка „КАСКО“ за МПС „Ягуар, Ф Пейс“ с рег. ****

В срока по чл. 276, ал. 1 ГПК от насрещната страна – ищеца Н. ИВ. СТ., не е подаден отговор на частната жалба.

Бургаският апелативен съд, след като установи, че частната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт съгласно чл. 220, пр. 2 ГПК, разгледа същата по същество и намира, че е основателна по следните съображения:

Производството по делото е образувано пред Бургаски окръжен съд по исковата молба на Н. ИВ. СТ. против ЗАД „Д. АД, по иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ и иск по чл. 86 ЗЗД за осъждане на застрахователя да му заплати сумата 26 200 лв. - обезщетение за имуществени вреди, като частичен иск от 46 200 лв., представляващи дължимо обезщетение по договор за застраховка „КАСКО“, заедно със законната лихва от 18-ти септември 2020 г. до 2-ри ноември 2020 г. в размер на 334.78 лв., както и законна лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

В отговора на исковата молба ответникът – частен жалбоподател, е

оспорил исковете по размер, като са въведени твърдения за съпричиняване на вредоносния резултат, поради неизпълнени задължения на О.Б. да предприеме необходимите мерки за отстраняване на изоставения автомобил, марка „Фолксваген“, чието самозапалване е довело до унищожаването на МПС „Ягуар, Ф Пейс“ с рег. **** Въведени са твърдения за съпричиняване на вредоносния резултат и от страна на собственика на МПС „Фолксваген“, за което не е имало сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ и на основание чл. 519 КЗ следва да бъде ангажирана отговорността на ГАРАНЦИОННИЯ ФОНД

С обжалваното определение Бургаски окръжен съд е оставил искането по чл. 219, ал. 1 ГПК без уважение, като са изложени съображения за липса на преюдициалност между отговорността на привлечаните лица от отговорността на ответника - ЗАД „Д. АД, от обстоятелствата, които следва да се установят по делото, а именно – настъпване на вредите от изоставено МПС „Фолксваген Пасат“, с рег. № *** от което е направен извод за липса на основание за привлечането.

Бургаски апелативен съд намира, че с оглед твърденията относно наличието на основание за солидарната отговорност на лицата, чието привлечане като помагачи на ответната застрахователна компания е поискано, определението на Бургаски окръжен съд е неправилно и следва да се отмени, като на основание чл. 278, ал. 2 ГПК въззивната инстанция следва да се произнесе по същество на молбата по чл. 219 ГПК като я уважи.

Привличането на трето лице е средство за защита на привлекащата страна, която, при неблагоприятен за нея изход, цели да подчини привлеченото лице на обвързващата сила на мотивите към решението (чл. 223, ал. 2 ГПК) в бъдещ процес, при упражняване на правата ѝ спрямо това лице. Правото на участие на привлеченото трето лице е обоснована от интереса на привлекащата – главна страна в процеса, като при евентуална липса на предпоставки за привлечане, правното положение на третото лице няма да е обвързано от решението. При наличие на правен интерес в посочения смисъл, привлечането не се допуска съгласно втората алинея на чл. 219 ГПК само, ако третото лице няма постоянен адрес в Република България или живее в чужбина.

Искането за привлечане по чл. 219, ал. 1 ГПК на посочените лица –

всички с адрес на територията на РБ, е направено своевременно от ответникът ЗАД „Д. АД и предвид твърденията, при чиято евентуална основателност биха се установили предпоставките да солидарна отговорност на посочените лица спрямо ищеца, съществува и правен интерес от привличането им на страната на ответника.

Съгласно чл. 410, ал. 1 КЗ плащането на застрахователното обезщетение от застрахователя по имуществената застраховка, каквато е тази по застраховка „КАСКО“, застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение; или 2 - възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите; или 3 - собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 от Закона за задълженията и договорите.

Съотнесено за настоящия случай, при основателност на твърденията в отговора на исковата молба на ЗАД „Д. АД като застраховател по застраховката „КАСКО“, при изплащане на претендираното обезщетение, за последния възниква правото да се суброгира в правата на ищеца като застрахован спрямо лицата, които носят отговорност за настъпване на репарирани имуществени вреди в хипотезите на чл. 410, ал. 1, т. 2 и т. 3 КЗ. В тази връзка в отговора на исковата молба са въведени възраженията за съпричиняване на вредоносния резултата от страна на служителите на О.Б., поради неизпълнение на задължения за отстраняване на изоставения автомобил, както и от страна на собственика на автомобила, за който не е сключена застраховка гражданска отговорност, в който случай възниква отговорността по чл. 519 КЗ на Г.Ф..

При съпричиняване на увреждането от няколко деликвенти, по аргумент от чл. 53 ЗЗД, застрахователят по застраховка "Гражданската отговорност", а при липса на такава – Г.Ф., отговаря спрямо увреденото лице за пълния размер на вредите до размера на застрахователната сума. Съгласно чл. 477, ал. 1 КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на

застрахованите лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани не само с ползването, но и с факта на притежаването на моторните превозни средства, за които застрахованите отговарят съгласно българското законодателство или законодателството на държавата, в която е настъпила вредата – чл. 50 ЗЗД.

Съобразно изложеното, молбата на ответника по главния иск – частен жалбоподател, за привличане на трети лице-помагачи – Г.Ф., съгласно чл. 519, във вр. с чл. 477, ал. 1 КЗ и чл. 50 ЗЗД, както и О.Б., предвид гаранционно обезпечителната отговорност по чл. 49 ЗЗД, които при доказване на твърденията на основание чл. 53 ЗЗД и съответно – чл. 499, ал. 7 КЗ, е основателна във връзка с правото му по чл. 410, ал. 1, т. 2 и т. 3 КЗ да се суброгира в правата на застрахования – ищеца Н. ИВ. СТ., по имуществената застраховка „КАСКО“. В тази връзка за привлечените лица е налице интерес съгласно чл. 219 ГПК от отхвърляне – изцяло или частично на предявения иск, като за привличащия предвид правото му на суброгация е налице интерес да обвърже привлечените лица от мотивите на решението.

Мотивиран от гореизложеното Бургаски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 1149 от 17-ти септември 2021 г., постановено по гр. д. № 1465/2021 г. на Бургаски окръжен съд.

КОНСТИТУИРА Г.Ф., със седалище и адрес на управление: гр. С. ул. „Г.И.“ № 2, ет. 4 и О.Б., като трети – лица помагачи на ответника ЗАД „Д. АД във връзка с предявения спрямо него от Н. ИВ. СТ., ЕГН *****, от гр. Бургас иск по чл. 405, ал. 1 КЗ, за заплащане на сумата 26 200 лв. - обезщетение за имуществени вреди , като частичен иск от 46 200 лв., представляващи дължимо обезщетение по договор за застраховка „КАСКО“ за МПС „Ягуар, Ф Пейс“ с рег. **** заедно със законната лихва от 18-ти септември 2020 г. до 2-ри ноември 2020 г. в размер на 334.78 лв., както и законна лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

ВРЪЩА делото на Бургаски окръжен съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____